

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5	Utgitt 11 februar	1941
Innhold.		Side
Forordn. om forskrifter for blending		124
Forordn. om utstedelse av artiumsvitnesbyrd for elever av 3 gymnasium som skal tjenestegjøre i regimentet Nordland ..		138
Forordn. om anvendelse av § 55 i lov om ordning av visse jordspørsmål, overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Etneidal		139
Forordn. om anvendelse av § 55 i lov om ordning av visse jordspørsmål, overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Røros landsogn		140
Forordn. om midlertidig avhjelp av husmangel i Drøbak og Frogn		141
Forordn. om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsord- ning for jordbrukere og fiskere		141
Forordn. om tillegg til res. om krigsforsikring for fiskeflåten.		141
Forordn. om forandringer i rasjoneringsforskriftene for kaffe og te, nedsettelse av rasjoner		141
Forordn. om gebyr for behandlingen av visse søknader om er- vervstillatelse etter konsesjonslovgivningen		142
Forordn. om midlertidig tillegg til lov om innførsel av brenne- vin, vin, fruktvin, mjød og øl		143
Forordn. om brigde i politivedtektene for Tresfjord		143
Forordn. om løyvetvang for herbyrge- og bevertningsnæringa i Bud		143
Forordn. om forandringer i og tillegg til forskrifter for omset- ning av høy		143
Forordn. om legitimasjonsbevis		144
Forordn. om forbud mot befraktning av utenlandske skip		145
Forordn. om utnyttning av bein		146
✓ Forordn. om ny vedtekt til bygningslovens § 48 for Bodø ..		148
Forordn. om bruk av gift til fangst av rovdyr i Sør-Odal og Grue		149
Forordn. om utdeling av kunstnerstipend		149
Forordn. om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere		150
✓ Forordn. om endring i vedtekt til byplanen for et strøk mellom Rogalandsgata og Lagårdsveien, Stavanger		151
Forordn. om at visse parasittopper inntil videre blir å anse som farlige for planter, busker og trær, samt forbud mot innføring av visse levende planter m. v.		151
Forordn. om fiskeregler for Vardal		151
Forordn. om forandringer i bestemmelsene om rasjonering, om- setning og forbruk av importert fast brensel		153
Forordn. om tjeneste i regimentet Nordland		153
Forordn. om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41		154
Forordn. om opprettelse av Norges tekstilstyre		155
Rettelse		156

18 janr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Forskrifter for blending.

(Utfærdiget i medfør av lov om sivilt luftvern av 10 juli 1936.)

Kap. I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. *Definisjon av blending.* Ved blending forstås i disse forskrifter skjerming eller demping av kunstige lyskilder og tildekking av lysåpninger.

Lyskilder er alle lysgivende legemer og lysfrembringende prosesser samt alle innretninger som danner en teknisk enhet med slike lyskilder.

Lysåpninger er alle vinduer, dører, overlys, glasstak, glassvegger og andre åpninger i bygninger, kjøretøyer og fartøyer av enhver art, fra hvilke lys kan trenge ut i det fri.

Blending skal gjennomføres slik at hverken lys eller gjen-skin av lys kan ses med normalt syn i mørke og klart vær fra 500 m høyde i loddrett eller skrå retning. Belysningsstyrken ved bakken må ikke overstige 0,025 lux.

§ 2. *Sted og tid for blending.* Blending settes i verk på de steder hvor Innenriksdepartementet bestemmer.

Foranstaltninger til blending skal treffes over alt i riket, slik at blending når som helst kan gjennomføres.

Blendingen varer i alminnelighet fra soldnedgang til soloppgang. Innenriksdepartementet kan gi nærmere regler for fastsettelsen av tidspunktene.

§ 3. *Kontroll med blending.* Politiet påser at blendingen forberedes og gjennomføres overensstemmende med disse forskrifter.

For jernbanenes områder og materiell er Norges statsbaner eller vedkommende jernbaneselskap ansvarlig for en effektiv gjennomføring av blendingen.

Bestemmelsen om blending gjelder ikke for fyrvesenet, for hvilket det til enhver tid blir truffet særskilte bestemmelser.

§ 4. *Forberedelse av blending.* De tiltak som er nødvendige for å forberede en effektiv blending, må treffes på en slik måte og til slik tid at blending kan settes i verk straks det blir påbudt. Blendingsforanstaltningene skal derfor forberedes slik at utendørsbelysningen straks kan sjaltes ut, eventuell nødbelysning kobles inn, og blending av innendørs belysning straks foretas overensstemmende med disse forskrifter.

I alle bygninger, industrielle anlegg m. v. skal det være i beredskap tilstrekkelig med blendingsmateriell og materiell til hjelpebelysning så som elektriske lommelykter, petroleumslamper, lanterner, stearinlys m. v. Dette materiell må oppbevares på et sted hvor en lett kan nå det og hvor det ikke skades.

§ 5. *Ansaret for blending.* Plikten til å forberede og 18 janr. utføre blending hviler på den der som eier, leier, bruker eller på annen måte har rådighet over lyskilden.

Ansvarlig for blending av den offentlige utendørs belysning er vedkommende kommune, som er forpliktet til å forberede og gjennomføre blendingen og bære omkostningene hermed.

I leiegårder er gårdeieren ansvarlig for blending i den del av bygningen som er til felles bruk, så som ganger, trappeoppganger, kjellere, loftsrom m. v. Gårdeieren skal dessuten føre eller la føre tilsyn med at samtlige vinduer i gården er tilstrekkelig blendet. Også den for en eiendom oppnevnte ansvarshavende har plikt til å påse at blendingen utføres tilfredsstillende på eiendommen.

§ 6. *Blending av lyskilder.* Blending av kunstige lyskilder av alle arter skjer enten ved nedsetting av lysstyrken eller begrensning av området for lysstrålingen.

Dette kan gjøres på følgende måter:

- a. Nedsettelse av spenningen ved omformere eller motstander for de enkelte lamper og strømkretser. Dette kommer i alminnelighet bare i betraktning for ganger, trappeoppganger og lignende.
- b. Bruk av glødelamper og glødelegemer med liten lysstyrke eller med særlig lysfordeling.
- c. Glim-lamper.
- d. Lysrettende optiske systemer.
- e. Lysdempende filter og maling. Bare hvitt eller mørkeblått lys er tillatt.
- f. Skjerming.

§ 7. *Blending av lysåpninger.* Blending av lysåpninger skjer ved lystette og lystett tilsluttende tildekkinger, skodder, sjalusier, trekkgardiner, rullegardiner eller andre tildekkinger av papp, papir, maling, metall- eller trelemmer m. v.

§ 8. *Blendingsmateriell.* Alt materiell som bringes i handelen til gjennomføring av blending må være godkjent av Norges elektriske materiellkontroll.

Alle blendingsforanstaltninger må feilfritt fylle sin oppgave også ved bruk i lengre tid. Materiell som skal brukes ute, må være motstandsdyktig mot vær og vind. Materiell som skal brukes i nærheten av lamper, må ikke være brennbart.

Blendingsforanstaltninger som fjernes om dagen, må være slik at de hurtig kan settes på plass ved mørkets frembrudd.

§ 9. *Sentral utkobling.* Hvor det forekommer belysning som ved bakken viser en lysstyrke på mer enn 0,025 lux, må lysanlegget ved luftfare eller flyalarm øyeblikkelig kunne slukkes ved en sentral utkoblingsanordning.

18. janr.

Kap. II. Blending av utendørs belysning.

§ 10. *Kravene til blending av utendørs lyskilder.* De krav en må stille til blending av utendørs lyskilder, er foruten det i § 1 nevnte, følgende:

- a. Lyskilden må hverken direkte eller indirekte gi lys oppad.
- b. Den må gi mest mulig jevn og bred belysning på den belyste flate med mest mulig diffust lys.
- c. Sterkt lysskinn under lyset (lys-topper og lys-flekker) må unngås.
- d. Lyset må ikke blende øyet når man ser direkte på det.
- e. Det må unngås at lyset pendler i vind eller ved rystelser.
- f. Filter, maling eller glødelamper med annet enn hvit eller mørkeblå lysvirkning er ikke tillatt.
- g. Filter, maling og skjerming må være varig, hvis nødvendig tåle varme, og hvis de skal brukes i det fri, tåle vær og vind. På steder hvor det utvikles støv, må ikke brukes lysdempende filter av småmasket trådfletning, glassvatt eller lignende, da lyseffekten hurtig avtar og nødvendig-gjør hyppig rensning av filteret.

Alle armaturer eller blendingsinnretninger på forhåndenværende armaturer må være godkjent og må ikke benyttes med større lamper eller med lavere opphengingshøyde enn de er godkjent for.

Det må ikke gjøres opp ild ute.

§ 11. *Trafikkbelysning.* Den normale belysning av offentlige gater, plasser, veier, brygger, havneanlegg m. v. skal holdes slokt.

Til rettledning for trafikken skal det i viktige gatekryss og ellers hvor det er påkrevd, opphenes rettledningslys, som er blendet etter bestemmelsene i § 10.

Omsjaltning fra normal utendørs fredsbelysning til blendet belysning skal, hvis mulig, kunne skje sentralt. Lar dette seg ikke gjøre, må det treffes andre tiltak som sikrer en hurtig overgang til blendet belysning.

§ 12. *Andre utendørs rettledningslys.* Gravninger i gaten og andre hindringer for trafikken skal merkes med lamper som er blendet som i § 10 bestemt.

Trafikksignaler, trafikkskilt, veivisere, offentlige bygninger, tilfluktsrom, førstehjelpstasjoner, apotek, politi- og brannstasjoner, brannsignalapparater m. v. kjennetegnes i fornøden utstrekning med godkjente blendete lys, som tilfredsstiller kravene etter § 10. Disse lys kan være farget.

Små lysende skilt med hvitt eller mørkeblått lys eller med lysende farger i godkjent utførelse for å kjennetegne forsamlingssteder, hoteller, forretninger, gatenavn, husnummer eller lignende kan brukes når de anbringes slik at de

bare er synlige i den nødvendige synsretning og ikke gir speil- 18 janr. virkning i våte gater eller annet, samt ikke er synbare for normalt syn i en avstand av 500 m i mørke og klart vær.

Politiets tillatelse må innhentes til anbringelse av de i annet og tredje ledd nevnte lys.

Håndlykter og lommelykter kan brukes ute når de er blendet. De må bare gi hvitt eller mørkeblått lys.

§ 13. *Merking med hvitmaling.* På trafikkmessig viktige steder, f. eks. ved gatekryss, gateoverganger, på fabrikkveier, i havneanlegg osv. skal fortaukantenens vannrette og loddrette flater hvittes i gangbanens bredde. Hvittingen utføres mest hensiktsmessig slik at ca. 50 cm lange striper veksler med like store mellomrom.

På utendørs trapper skal trinnene forsynes med en ca. 20 cm bred hvit stripe, som går i sikk-sakk i gangretningen.

Trær, lyktestolper, master, pillarer, rekkverk m. v. ved byggeplasser, gatekurver, havneanlegg, industribedrifter og særlig farlige steder, skal merkes tydelig med hvitt i inntil halvannen meters høyde.

Hvitmalingen må være motstandsdyktig mot vær og vind og være lett synlig i mørke.

Kap. III. Lys på arbeidsplasser.

§ 14. *Lyskilder utendørs.* Lys på arbeidsplasser utendørs skal innskrenkes til det strengt nødvendige og bare brukes i den utstrekning det er nødvendig for det enkelte arbeid.

Opphengningshøyden av de oppad og til siden avskjermete lys må være slik avpasset at en oppnår en mest mulig jevn belysning av arbeidsstedet og unngår lys-flekker.

Belysningen på arbeidsplasser må i tilfelle av melding om luftfare eller flyalarm uoppholdelig kunne utsjaltet, men slik at de nødvendige rettledningslys bibeholdes.

§ 15. *Merking av veier.* Til opprettholdelsen av trafikken på arbeidsplassen og til å markere veier, kjørebane, tømme-plasser m. v. skal det foretas merking overensstemmende med § 13 og brukes lys som er opphengt langt fra hverandre på master eller i spenn og gir en bred og svak lysfordeling på trafikkveien.

§ 16. *Almenbelysning.* Almenbelysning av hele arbeidsstedet eller bestråling med lyskastere eller lignende er ikke tillatt. En må unngå store lysflater som lyser lang vei.

§ 17. *Lys på arbeidsstedet.* Ved utførelse av særlig arbeid utendørs (oppmuringer, montasjer, mørtelblanding, betongarbeid m. v.) kan en bruke bevegelige plass-lysarma-

18 janr. turer, som er effektivt avskjermet oppad. Bruken av denne slags lys skal innskrenkes til det strengt nødvendige.

§ 18. *Kraner.* Under arbeid med kraner eller spill skal likeledes anvendes avskjermete dypstrålere, hvis lysstyrke må innskrenkes til det strengt nødvendige.

§ 19. *Transport av gods.* Er det nødvendig å belyse transportgods, skal det bare anvendes blender med lyssliss eller lysspalte med den lysstyrke som er nødvendig for transporten.

§ 20. *Særlig farlig arbeid.* Bygge-, montasje- og transportarbeid som er forbundet med særlig fare, skal mest mulig utføres i dagslys. Bygge- og arbeidsplaner må settes opp under hensyn hertil. Natlige bygge- og montasjearbeider henlegges mest mulig til det indre av bygningen, hvis lysåpninger må blendes overensstemmende med forskriftene herfor.

Kap. IV. Blending av innendørs belysning.

§ 21. *Plikt til blending av innendørs lys.* Innendørs lys, så vel i bygninger som i kjøretøyer og fartøyer av enhver art, skal blendes overensstemmende med § 1, siste ledd, ved bruk av dempete eller skjermete lyskilder eller ved tildekking av lysåpningene.

Lys i utstillingsvinduer er forbudt.

Bruk av åpen flamme til oppvarming, koking eller annet er bare tillatt i avskjermet rom.

Ventiler og røykavtrekk må anordnes slik at intet lysskinn kan trenge ut.

Trappeoppganger skal til forhindring av ulykker være belyst. Den normale belysning skal enten avskjermes utad eller erstattes av blendet hjelpebelysning.

I rom som ikke nyttes etter mørkets frembrudd og som derfor ikke er avskjermet utad, skal det ved fjerning av de elektriske lyspærer eller på annen måte sørges for at rommene ikke tilfeldig kan bli opplyst.

§ 22. *Krav til blending av lysåpninger.* Ved blending av vinduer og andre lysåpninger må iakttas følgende:

- En må påse at lysstriper langs kanten av vinduet unngås, enten ved at tildekkingen rekker tilstrekkelig ut over vinduets kant, ved at blendingspapiret eller annen tildekking festes langs kanten eller ved å gi vinduet et strøk av lystett maling langs karmen.
- Lysåpninger som kan unnværes til opplysning av rommet ved dagslys, bør blendes ved varig tildekking.
- Innsiden av tildekkingen bør helst være lys, så en oppnår størst mulig utbytte av belysningen.
- I rom hvor vinduene blendes ved varig tildekking, må

en passe på at det allikevel foreligger tilstrekkelig mu-18 janr. lighet for utluffing.

- e. Overmaling med lystett eller lysdempende maling av de samlede glassflater i vinduer, overlys, glasstak og øvrige lysåpninger som supplerende blendingstiltak, er bare tillatt hvor andre blendingsmidler ikke er anvendelige.
- f. I rom med særlig brannfare må en velge blendingsmidler av materialer som ikke er brennbare eller som vanskelig brenner.

§ 23. *Blending av døråpninger.* Overalt hvor en utgang fra fullt opplyst rom fører rett ut i det fri, må det sørges for at lys ikke trenger ut ved åpning av døren.

Dette kan gjøres:

- a. Ved anordning av lyssluse som er lystett dekket innad og utad med dører eller forheng. Inn- og utgang av slusen må ikke åpnes samtidig.
- b. Ved forheng som henger umiddelbart foran døråpningen, og som henger slik at samtidig åpning av dør og forheng unngås. Denne blendingsmåte kan bare brukes hvor det er liten trafikk.
- c. Ved anordning hvorved lyset automatisk slokkes mens døren er åpen og i tilfelle nødbelysning innsjåltes.

Så lenge lyssluse eller annen tilfredsstillende ordning ikke er truffet, kan politiet forby bruk av vedkommende lokale etter mørkets frembrudd.

§ 24. *Størrelsen av lysslusen m. v.* Hvor det anordnes lyssluse, blir størrelsen å avpasse etter forholdene, slik at den nødvendige trafikk kan avvikles uten hinder.

For restauranter og lignende bør slusen kunne gi plass for 3 personer samtidig. For hospitaler, førstehjelpsstasjoner og avgassingsstasjoner må den være så stor at minst en bære med 2 bærere og en hjelper får plass samtidig. I fabrikk-anlegg m. v. må den være stor nok til å kunne gi plass for de største kolli som det kan bli spørsmål om å ta inn gjennom slusen.

Rommet i slusen må enten ikke være opplyst eller, hvor det er større trafikk, ha forskriftsmessig blendet lys.

§ 25. *Slusevakt.* På sterkt trafikerte steder som større butikker, hoteller, restauranter, kinematografer, fabrikker m. v. skal det være slusevakt til å sørge for at begge dører i slusen aldri er åpne samtidig. Slusevakt er dog unødvendig hvis det sørges for at begge dører ikke lar seg åpne samtidig.

Kap. V. Blending av kjøretøyer og skip.

§ 26. *Påmonterte avskjerminger.* De avskjerminger som etter disse forskrifter er montert på kjøretøy, skip eller båter, forblir påmontert om dagen.

18 janr.

A. Blending av kjøretøyer.

§ 27. *Nødvendig lys av hensyn til trafikken.* På alle kjøretøyer (motorvogner med tilhengere, skinnegående kjøretøyer, sykler, kjøretøyer med hest eller annet trekkdyr, kjer-rer) skal alle utvendige lyskilder som er ubetinget nødvendige av hensyn til trafikken, blendes. De øvrige utvendige lys skal holdes slokket.

§ 28. *Baklys.* Alle kjøretøyer og sammenkoblede kjøretøyer i fart på offentlig vei skal i mørke ha rødt baklys. For sykler, hestekjøretøyer og håndkjerrers gjelder denne bestemmelse først fra det tidspunkt Innenriksdepartementet bestemmer. Motorvogner og tilhengere skal ha belyste nummer-skilt bak.

§ 29. *Parkeringslys.* Kjøretøyer og sammenkoblede kjøretøyer som står på offentlig vei, skal i mørke ha tent parkeringslys og baklys i blendet stand. Denne regel gjelder ikke for kjøretøyer som er hensatt på parkeringsplasser utenfor gate og vei.

§ 30. *Blendingslyskaster.* Motorvogner skal det fra tidspunkt Innenriksdepartementet bestemmer, være forsynt med blendingslyskaster, som bare kaster direkte lys ut under et plan med 1° holding under horisontalplanet, så kjørebanelen belyses helt og jevnt i en bredde av 25 m og en lengde av 40 m, slik at den tillater en kjørehastighet på omtrent 45 km, og videre slik at en har sikkerhet for at den ikke blander møtende trafikkerende og i tåke ikke danner «hvit vegg».

Blendingslyskasteren må kunne slokkes uavhengig av kjøretøyets øvrige belysning. Den må imidlertid bare kunne lyse samtidig med kjøretøyets sidelys.

§ 31. *Andre lyskastere.* På motorvogner som enda ikke er forsynt med blendingslyskaster, skal de vanlige lyskastere dekkes til på en slik måte at lyset bare kastes ut gjennom en vannrett åpning 5—8 cm lang og 1 cm bred på midten av ytterglasset. Utenfor tettbebyggelser kan en kjøre med fullt lys under tildekkingen. I tettbebyggelser må en bare kjøre med dimlys.

Dog kan brannvogner, politivogner og sykebiler under utrykking alltid kjøre med fullt lys under tildekkingen.

§ 32. *Sykler.* Sykler skal enten være forsynt med blendingslyskaster, eller lyskasteren må være slik tildekket at lyset bare kastes ut gjennom en vannrett åpning 4 cm lang og 1 cm bred på den nederste halvdel av ytterglasset.

§ 33. *Andre lyskilder.* De øvrige utvendige lyskilder av enhver art på kjøretøyer (sidelys, baklys, stopplys, retningsvisere, rutelys, nummerlys, lys som viser at tilhenger føres)

skal blendes slik at de ikke kan ses på en avstand over 500 m, 18 janr. men er godt synlige i en avstand på inntil 100 m.

§ 34. *Veivesenets brøytebiler.* Veivesenets brøytebiler og sandstrøingsbiler har adgang til i den utstrekning det under snørydding og sandstrøing er påkrevd, å kjøre med fullt lys i lyskasterne under tildekkingen. Om nødvendig kan lyskasteren også brukes ublandet.

B. Blending av fartøyer.

§ 35. *Utvendige lyskilder.* På alle fartøyer skal de utvendige lys som er strengt nødvendige, blendes overensstemmende med reglene i kap. I og II. De øvrige skal holdes sløkket.

§ 36. *Posisjonslys.* På sjøen skal posisjons- og ankerlys blendes slik at topplanterner i mørke og klart vær bare kan ses på inntil 2 nautiske mils avstand, de øvrige lanterner bare i en avstand på inntil 1 nautisk mil. På elver, innsjøer og kanaler skal posisjons- og ankerlys blendes slik at de kan ses på en avstand av inntil 600 m.

Gjenspeiling av lys i vannet må mest mulig unngås.

Kap. VI. Blending av kraftverk, havneanlegg og bedrifter med særlig stor lysvirkning.

A. Blending av kraftverk.

§ 37. *Blending av stasjonene.* For blending av bygninger og for blending av lyskilder utendørs gjelder bestemmelsene i kap. I—IV.

§ 38. *Ledningsfeil.* Ved skade på fjernledninger, hvor det er av overveiende offentlig interesse at reparasjonen foretas i mørke, og ved uhell hvor det kan oppstå fare ved utsettelse med utbedringen kan lyskastere brukes, men bare etter innhentet tillatelse fra politiet i det enkelte tilfelle.

§ 39. *Nåledammer.* Til regulering av vannføringen ved nåledammer eller demninger kan det brukes lys som gir en belysning ved bakken sterkere enn 0,025 lux, så lenge opptrekkingen eller nedsettingen av nålene varer. Også denne belysning må avskjermes oppad og til siden.

B. Blending av havneanlegg.

§ 40. *Blending av den vanlige belysning.* I havneanlegg og kanalanlegg skal alle lys som ikke er strengt nødvendige for å holde trafikken og arbeidet gående, holdes sløkt. Andre lys skal blendes i samsvar med reglene i kap. I—III.

§ 41. *Rettledningslys.* På viktige ferdselssteder og farlige punkter skal det anbringes rettledningslys (lys med mest mulig bred stråling, og jevn, svak belysning på bakken, og som ikke kaster lys over horisontalen).

18 janr. § 42. *Forberedende tiltak.* Belysning skal forberedes også for de anlegg som det på grunn av krigen kan bli nødvendig å holde i gang i den mørke del av døgnet.

§ 43. *Blendingsprinsipper.* Belysning må innskrenkes til den utstrekning, de steder og den tid som er påkrevd.

Det må søkes opnådd en mest mulig jevn belysning og slik at lyset avtar jevnt mot de ubelyste steder. Særlig omfangsrike lysflater må deles opp i mindre lysflater.

§ 44. *Gjenskinn.* Lysvirkningen på vannflaten må begrenses slik at gjenskinn mest mulig unngås eller bare kan forekomme i liten vinkel med horisontalplanet.

§ 45. *Lys på arbeidsplasser.* Dersom det er nødvendig å ha belysning på arbeidsplasser utover almenbelysningen, må den begrenses til det ubetinget nødvendige omfang og til så små flater som mulig.

§ 46. *Sluser.* Sluser må forsynes med bredt strålende belysning. Ved skråttstrålende lys og såkalte skrankelys som benyttes i forhavner og på liggeplasser, er det å anbefale å bygge inn en blender med ledd, som også ved skrått stående holdere muliggjør at lyset kastes horisontalt ut.

§ 47. *Havneinnløp.* Innløp til havnebasseng skal utstyres med rettledningslys. For øvrig gjelder de samme bestemmelser som for sluser.

§ 48. *Kran-anlegg.* Ved kran-anlegg skal gjennomføres almenbelysning for fremføring av kjøretøyer og forhaling av skip, lektre m. v. overensstemmende med prinsippene i § 43.

Ved kraner er det hensiktsmessig på toppen tett ved blokken å anbringe et lys som bare belyser heisetauet, kroken (grabben) og en liten flate på bakken under kranen. Lyset bør utstyres med flere glødelamper som kan tendes hver for seg, for å unngå utbytting i mørke av utbrente lamper, og for å kunne øke lysstyrken i disig vær eller ved last med særlig liten refleksjon.

Ved vippekraner (kraner med senkbar utligger) skal det brukes lysarmatur med fjærende opphengning, som til stadighet kaster lyset nedad på kroken eller lasten.

Rankroker, heisetaulåser, griparmer og andre deler som er viktige for arbeidet med kranen, skal hvittes (se § 13).

§ 49. *Signallamper.* Til skjerming av signallamper ved bru-gjennomløp og havneinnløp eller lamper på bøyer skal det brukes lysarmatur med en lysutstrålingsvinkel på omtrent 30° under horisontalplanet.

§ 59. *Lyskastere.* Dersom en ved fortøying, manøvrering i trangt farvann eller lignende ikke kan avstå fra bruk av lyskastere, skal disse utstyres med vinkel-lamellblender, som innskrenker lysutstrålingen til under horisontalplanet, hindrer iøynefallende speilvirkninger og hindrer at lyskilden ses fra fly.

C. Blending av bedrifter og arbeider med særlig lysvirkning.

18 janr.

§ 51. *Alminnelige bestemmelser.* Synlig lys ved utearbeider (f. eks. sveisearbeider) og ildskjæret fra industrielle anlegg (f. eks. fra høyovner, stålverker, støperier osv.) skal dekkes over med tak eller blendes ved hjelp av andre hensiktsmessige midler.

Blendingstiltakene må være innstillet på de stedlige forhold og tilpasses etter driftsmessige og tekniske forhold. De blir forskjellige alt etter bedriftenes beliggenhet, størrelse og art.

Ved alle nyanlegg må de nødvendige bygningstekniske arbeider som er nødvendige for gjennomføringen av blendingen, utføres samtidig med opførelsen av bygget. Blendingsforskriftene må det således tas hensyn til ved enhver planlegging av anlegg; de hører inn under bygge- og driftsprogrammet.

Særlig fordelaktige betingelser for blendingen har en i haller som er dekket på alle kanter. En må spesielt være oppmerksom på tilstrekkelig ventilasjon. Liggende eller skrå vindusflater i tak over hallene må unngås.

Til sikring av blendingen og for å ha bedre kontroll er det hensiktsmessig å ha en ordning slik at lyset sentralt eller avsnittsvis kan sjaltes ut.

De trufne tiltak vedrørende blendingen skal tas med i bedriftens luftvernplan.

Blendingsdisiplinen må opprettholdes ved egnede tiltak (undervisning av personalet, kontroll ved bedriftens kontrollører og oppsynsmenn).

§ 52. *Høyovner.* Det ildskjær som oppstår ved tappingen, må være dekket således at det ikke kan ses fra siden og ovenfra. Tappehullet og tapperennen skal blendes vedertil egnede tak eller skjerming ved blikkhetter, skjermer eller runde forheng, som må kunne overlappes. Smelterennen kan ved å forhøye sideveggene tjene som underlag for skjermingen.

Den beste blending for barresenger er fullstendig overdekking og skjerming til sidene under hensyn til tilstrekkelig ventilasjon (støpehallen). Horisontale skjermer hengt opp ved kranen, og som dekker over flere smeltesenger (kammer) helt til disse kan bli dekket med sand, yter god beskyttelse oppover. For skjerming mot sidene kommer bl. a. på tale: Rullegardiner anbrakt mellom støtter, sjalusier, skyvbare eller dreibare blikkskjermer.

Ved tapping i pannen skal denne så vel som det rennende stål blendes ved svingbare eller omklappbare blikkskjermer eller lokk.

18 janr. Disse forholdsregler skal analogt anvendes ved slaggg-avløpet.

På den åpne barreseng skal en hindre lysning av jernet ved hurtig å sprøyte vann over, og dekke med sand når en ikke arbeider i dekket hall. Stoffer som etter noen tid blir selvlysende (f. eks. koksaske), er ikke egnet til å dekke med.

Råjernpannene skal forsynes med ildfaste, utmurte lokk. Særlig er det hensiktsmessig å la disse lokk, på grunn av sin vekt, stadig ligge på pannen. Disse lokk må være forsynt med en tilstrekkelig stor åpning til fylling og tapping. De åpne støpeåpninger behøver i alminnelighet ingen særskilt dekking. Men det lønner seg å minske det ildskjær som ennå er igjen, ved å strø på kalk og lignende.

En kan dekke de fylte slagggpanner med lokk, skjermer og annet. Blending ved å helle på slag, slaggsand eller kalk og lignende er ikke tilstrekkelig i alle tilfelle på grunn av at rystelsene under transporten kan volde sprekker i dekklaget.

Råjern- og slagggpanner skal, til de ikke gløder mer, kjøres under tilstrekkelig dekkende overganger (f. eks. slaggbruer, sportunneler og lignende).

Slagg må bare kippes når det er tatt tilstrekkelige forholdsregler med hensyn til blending.

Granuleringen av slagget ved luft eller vann har vist seg hensiktsmessig til gjennomføring av blendingen.

Ved kippingen av slagget i slaggsengen kan blending oppnås ved transportable tildekkinger som raker vidt ut over og omslutter pannen som skal kippes.

Kan blendingen ikke gjennomføres tilstrekkelig, så må kippingen av slagg så vidt mulig henlegges til den lyse tid av døgnet.

§ 53. *Blandere.* Ildskjæret fra blandearbeidet må unngås ved å blende åpningene som regelmessig slipper lys ut ved inn- og uttappingen.

§ 54. *Stålverker.*

- a) I Thomas-stålverk må ildskjæret som oppstår ved blåsing av konverteren, blendes. Ildskjæret må hindres ved skjerming med plater eller hetter, forlenger på utblåsingsåpningen ved forheng av flattjern og vinkeljern eller ved lette blikkplater og avskjerming til sidene.

Konverterhallen må blendes til alle sider for å skjerme ildskjæret ved fylling eller tapping. Hertil kan benyttes sjalusier, faste skjermer, motstandsdyktige forheng, bordkledning, bevegelig omheng osv.

- b) I Siemens-Martin-stålverk skal ildskjær ved begynnelsen og slutten av smeltingen, like så vel som ved tappingen,

blendes. Lysåpningene og ventilasjonsåpningene i hallen 18 janr. skal avskjermes tilsvarende. (Sammenlign a).

På grunn av den sterke lysutvikling må opptrekkingen av dørene under innsettingen og fullførelsen av smeltningen innskrenke seg til et minimum.

Råjernsbenken skal blendes ved rullegardiner, sammenfoldbare eller skyvbare skjermes og lignende. Ved charging skal de tilsvarende veggåpninger dekkes til og lys-skinnet ved ovnsåpningene avskjermes. Råjernsblokkene skal tas fra den del av råjernsbenken som ligger lengst mulig borte fra den ovn som skal fylles.

Observasjonen under det normale ovnsarbeid må bare foretas gjennom kikkhull i ovnsdøren. Disse åpninger må kunne dekkes.

Så vel ved tapping som ved kipping av slagget skal den lysende, flytende stråle blendes.

Dersom bygningen ikke er tilstrekkelig blendet, må det ildskjær som slipper ut ved dørene eller forårsakes av utetthet i ovnen, dekkes ved skyvbare blikkskjermes eller ved blikkplater som henges opp over eller foran åpnin-gene. Sprekker i ovnen kan også tettes med lere.

Det kort oppblaffende ildskjær som oppstår ved om-styring i utblåsingsåpningen, skal blendes.

Dette kan f. eks. oppnås ved innbygging av atskilte kanaler for tilbakestrømmende luft og tilbakestrømmende gass.

Tapping i pannene skal dekkes til når hallen ikke er til-strekkelig blendet.

Ved nyanlegg av Siemens-Martin-stålverk lønner det seg å legge tak over den del av skraplageret som ligger inn til ovnhallen og dekke de tre andre sider med vegger.

c) I elektro-stålverk skal en avskjerme de klare lysskinn ved oppkullingen ved anbringelse av svingbare eller om-klappbare hetter og ved blanding av lysåpningene.

I stålverkenes støpehaller skal de lysforekomster som opptrer ved tapping av stålet opp i kokillen, blendes ved avskjerming.

De fullstøpte kokiller skal dekkes av blikkplater.

§ 55. *Valseverk.* I valseverk med haller som er lukket på alle kanter, skal blandingen gjennomføres ved tildekking av lysåpningene (overlys, vinduer, ventilasjonsåpninger).

Varmer staver på kjøleristen eller på lagerplassen skal i hvert enkelt tilfelle dekkes til ved oppstilling av blikkskjermes eller lignende eller sprøytes over med vann, dersom dette er mulig av hensyn til driften.

§ 56. *Støperier.* I støperier som befinner seg i lukkede

18 janr. haller, er følgende forholdsregler nødvendige i tillegg til de vanlige blendingstiltak (avskjerming av lampene, minsking av spenningen, tidekking av lysåpningene).

Støpearbeidet skal blendes ved å stille en blikkskjerm foran og ved å anvende svingbare hetter.

Avtrekkåpningene i støpehallenes tak skal bygges ut i likhet med lyssluser.

Dersom tilstrekkelige blendingsforholdsregler ikke kan gjennomføres, må en unnlate å foreta støpningen av store stykker etter mørkets frembrudd og utføre slike arbeider i dagslys.

Ved kupolovner som ikke har noen gnistkammere, skal skorstenene forsynes med en dekking som lar gassene få fritt avløp og hindrer lysforekomster (sammenlign konverternes utblåsningsåpninger).

I små bedrifter kan synlige flammer hindres i det enkelte tilfelle ved å sprøyte vann i skorstenene.

§ 57. *Koksframstilling.* Ved koksframstilling skal det ildskjær som oppstår ved fyllingen og fremfor alt ved tømningen, blendes.

- a) Ildskjær ved fyllingen skal mest mulig innskrenkes ved påsetting av blikkhetter, stillbare blikkskjermer og lignende.
- b) En skal vesentlig avkorte lysforekomstenes varighet under fyllingen ved en hensiktsmessig ordning av arbeidsprosessen.

Ved tømming på flat- eller skrårampe vil den sikreste garanti for tilstrekkelig blending være et transportabelt, tilstrekkelig bredt tak som også er avskjermet til sidene. Ved lossevogner for koksen kan det, istedenfor tak, også benyttes et vogndecke i form av klapplokk eller skyvelokk.

§ 58. *Glassverk.* De ildskjær som opptrer i glassverk, må blendes. Følgende prinsipper legges til grunn:

Før ovnshullene åpnes for betjening av smelteovnen, skal det settes skjærmer foran, som hindrer at ildskjæret trenger direkte ut under åpningen.

Disse skjærmer skal bestå av blikk eller andre ildfaste materialer.

Ved siden av avskjerming ved blikkdekker osv. skal ovnens fuger tettes, f. eks. med lere.

Dersom denne dekkemåte ikke strekker til eller dersom den hindrer nattsmeltingen for meget, så må blendingen av ovnsrommene foretas ved blending av lysåpningene i bygningene (tilmuring, trelemmer, takpapp oppspenn på trerammer, forheng, rullegardiner osv.).

Temperaturstigninger skal hindres ved tilsvarende forholdsregler (rikelig dimensjonering eller forstørrelse av takryttere, sjalusilignende blendingsanordninger på de åpentstående vinduer, ventilasjonsapparater osv.). Det er av betydning at det ved en fullstendig lukking av de øverste vinduer ved hjelp av tilstrekkelig dimensjonerte takryttere ikke forekommer noen stigning av lufttemperaturen i ovnsbygningen.

En kan unngå at smelteovnsens ildskjær strømmer ut av takrytterne, eksempelvis ved at takrytternes overdekking trekkes langt nok ut, således at en fra smelteovnen ikke kan se gjennom takrytterne ut i det fri. Det kan også være hensiktsmessig å utforme sjalusiklappene på takrytterne vinkelformet.

Det kan i visse tilfelle også anbringes horisontale skjermmer under takrytterne for å hindre at lyset strømmer ut, slik at avtrekket av den varme luft fra arbeidsplassene ikke blir hindret.

§ 59. *Elektrokjemiske og elektrotermiske bedrifter.* For disse gjelder de samme prinsipper som for glassverkene.

§ 60. *Lysreflekterende flater.* Flater på bygninger, anlegg m. v. som reflekterer lys oppad, må behandles slik at refleks unngås.

Tak, dekker og vegger som på grunn av lys farge eller metallfarge reflekterer lys utad, kan maskeres ved et mørkt eller uregelmessig anstrøk. Dekker med aluminiumsfarge kan gjøres mindre iøynefallende ved å sprøytes f. eks. med skitten olje. Store flate tak kan maskeres ved et tynt lag jord eller sand. På samme måte kan en hindre refleksvirkning fra plasser m. v. som har asfalt- eller betongdekke.

Kap. VII. Forskjellige bestemmelser.

§ 61. *Dispensasjon.* Dispensasjon fra disse forskrifter kan i særlige tilfelle gis av Innenriksdepartementet eller den myndighet dette bestemmer.

Når luftangrep varsles, bortfaller alle dispensasjoner.

§ 62. *Øvelser.* I fredstid kan politiet forbigående påby blanding for bestemte områder overensstemmende med disse forskrifter. Så vel kommunene som private personer er forpliktet til å foreta blanding under øvelser samt å bære omkostningene hermed.

§ 63. *Straff m. v.* Såfremt påbud etter disse forskrifter ikke utføres, kan politiet la påbudet utføre for vedkommendes regning.

Overtrjedelse av disse forskrifter straffes i medfør av lov nr. 3 av 10 juli 1936 § 3 med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

18 janr. Uansett straffens størrelse blir overtredelser av disse forskrifter å betrakte som forseelser.

§ 64. *Ikraftttreden.* Disse forskrifter trer i kraft fra 1 februar 1941.

Fra samme tid oppheves de gjeldende forskrifter for blending av 18 april 1939.

21 janr. **Forordning** om utstedelse av artiumsvitnesbyrd for elever av 3 gymnasium som skal tjenstgjøre i regimentet Nordland.

Elever av 3 gymnasium ved eksamensberettiget skole, som melder seg som frivillig til regimentet Nordland etter nedennevnte regler kan bli tildelt artiumsvitnesbyrd for bestått artium 1941 uten å delta i undervisningen etter opptagelsen ved regimentet:

§ 1. Det ekstraordinære vitnesbyrd for soldater i regimentet Nordland vil bli utstedt for de skriftlige fags vedkommende på grunnlag av de karakterer som ble gitt ved juletentamen 1940, og for de muntlige fags og gymnastikkens vedkommende på grunnlag av lærernes særskilte standpunkt-karakterer. I de tilfelle da en elev ikke har deltatt i eller fått karakterer i skriftlige fag ved juletentamen gis karakterene i disse på samme måte som for de muntlige fags vedkommende.

§ 2. Det ekstraordinære artiumsvitnesbyrd gir innehaveren samme rett til studier ved universiteter og høyskoler i Norge og Tyskland, som de studenter som får sitt artiumsvitnesbyrd ved den avsluttede eksamen i 1941.

Eksamensvitnesbyrddet blir å oppbevare ved den skole hvorfra eleven er dimittert til han har stått et halvt år ved regimentet og har vist seg skikket som soldat.

§ 3. Er en i løpet av første halvårs tjeneste som følge av uforskyldt skade eller sykdom blitt ufør til fortsatt soldatutdannelse, beholder han dog sin rett til å få det oppbevarte artiumsvitnesbyrd utlevert.

Har han derimot av andre grunner vist seg uskikket til videre utdannelse som soldat, bortfaller denne rett og han må da underkaste seg vanlig avsluttende eksamen for å få bli tildelt artiumsvitnesbyrd.

§ 4. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 21 januar 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

22 janr.

Herved stadfestes de av Etnedal herredstyre, Op-land fylke, i møte 29 oktober 1940 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Etnedal.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sis å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift sammenlignet med hva der antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet må sis å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen, og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen

22 janr. av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulken må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Vedtektene trer i kraft straks.

22 janr. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Herved stadfestes de av Røros landsogn herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 2 november 1940 fastsatte vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Røros landsogn.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sis å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift sammenlignet med hva der antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet må sis å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret 22 janr. en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Vedtektene trer i kraft straks.

Forordning. (Innenriksdepartementet.) 23 janr.

Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Drøbak og Frogn herred, Akershus fylke.

Forordning om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934. 24 janr.

De midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934 nr. 12 og 5 forlenges til 30 juni 1941.

Oslo 24 januar 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Handelsdepartementet.) 24 janr.

I kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om Krigsforsikring for fiskerflåten får punkt 3 som siste avsnitt følgende tillegg:

Fartøyer som er i fiskerioppsynenes tjeneste, omfattes av forsikringen så lenge de er i denne tjeneste, uansett hvor farten foregår.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.) 24 janr.

I.

I rasjoneringsforskriftene for kaffe og te gjøres følgende forandringer:

1. Kafferasjonen settes ned til 40 — firti — gram pr. uke på de vanlige rasjoneringskort for kaffe. På tilleggs-kortene for kaffe skal rasjonen fremdeles være 30 — tredve — gram kaffe pr. uke. Det er fremdeles adgang

- 24 janr. til på de vanlige kaffekort å kjøpe 25 gram te pr. uke i stedet for kaffe.
2. Hoteller, pensjonater og andre herberger, kaféer, restauranter og andre bevertningssteder samt restauranter ombord i skip i innenriks fart, kan bare få anvisning på inntil 25 % av den del av bedriftens normale forbruk av kaffe og te som ikke dekkes ved hjelp av vertskapets, betjeningens og — for herbergenes vedkommende — de faste gjesters rasjoneringskort.
 3. Bakerier, konditorier og andre bedrifter som hittil bare har fått anvisning av forsyningsnemnda kan bare få anvisning på inntil 25 % av sitt normale forbruk av kaffe og te.

II.

Bestemmelsen om nedsettelse av rasjonene på de vanlige rasjoneringskort for kaffe skal gjelde fra og med merket for tiden 3—9 februar 1941. For øvrig trer forordningen i kraft fra og med 1 februar 1941.

- 27 janr. **Forordning om gebyr for behandlingen av visse søknader om ervervstillatelse etter konsesjonslovgivningen.**

§ 1. For behandlingen av søknad til Handelsdepartementet i henhold til lov om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917, kapitel III og V eller forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen betales 2 0/00 av kjøpesummen eller leiesummen til det offentlige. Leiesummen beregnes etter høyeste leie for 1 år hvis leietiden er 50 år eller mindre, ellers regnes den gebyrpliktige leiesum lik den 25-dobbelte årlige leie. Ved konsesjonspliktig aksjeerverv regnes gebyret av kjøpesummen eller leiesummen for den faste eiendom og etter forholdet mellom aksjeposten som overdras og den hele aksjekapital. Gebyret avrundes nedad til nærmeste krone når kjøpesum eller leiesum ikke er delelig med kr. 1 000. Gebyret skal minst utgjøre kr. 5. I særlige tilfelle vil departementet fritta for gebyr. Avgiften betales ved påklebing av stempelmerker på søknaden.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks for så vidt gjelder søknader etter forordningen av 23 oktober 1940.

For søknader etter konsesjonsloven av 14 desember 1917 nr. 16, kapitel III og V, trer bestemmelsen i kraft 1 mars 1941. Fra nevnte tidspunkt oppheves kongelig resolusjon av 25 september 1925 om konsesjonsgebyr.

Oslo 27 januar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning om midlertidig tillegg til lov 29 janr. om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 8 april 1927 med senere tilleggslover.

§ 1. Bevillinger som er gitt etter reglene i lovens kapitel 2 til salg eller skjenking av vin, fruktvin, mjød og øl eller enkelte av disse drikkevarer, og som utløp 31 desember 1940 har fortsatt gyldighet inntil videre.

Lovens § 29 nr. 3, jfr. § 30, gjelder inntil videre ikke for utøvelsen av disse rettigheter.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 29 januar 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Politidepartementet.)

29 janr.

Med dette stadfestes vedtak av Tresfjord heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i samkomer 17 juni og 19 august 1940 om brigder i § 8 i politivedtektene.

Etter brigdet lyder § så:

Samkomer med dans og liknande som heilt eller for det meste er av selskapeleg slag eller til tidtrøyte, må ikkje haldast utan løyve frå politiet (lensmannen) dersom det er tilgjenge for en uviss krins av personar eller for lemar av lag eller liknande samskipnader.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

29 janr.

Med dette vert fastset at den som i Bud herad, Møre og Romsdal fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyрге, så og gjestgjevare, pensjonatverksemd og anna utleige av einskilde rom, eller bevertning med mat og drykk, frå 1 mars 1941 skal ha løyve til det.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

29 janr.

I.

I forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940, jfr. forordning av 22 oktober 1940, gjøres følgende forandringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Det er forbudt for produsent av høy å selge eller på annen måte avstå høy til andre enn staten, forsyningsnemnder,

29 janr. høyhandlere autorisert av en forsyningsnemnd eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering. Salg fra produsent til forbruker i samme kommune kan dog skje etter anvisning av forsyningsnemnda.

Salg eller annen levering av høy fra høyforhandlere autorisert i medhold av første ledd og fra forsyningsnemnder kan bare skje etter anvisning av forsyningsnemnda i den kommune hvor kjøperen bor.

Bestemmelsene i § 1, 1 og 2 ledd gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale inngått før denne forordning trådte i kraft.

Kjøp eller annen ervervelse av høy i strid med bestemmelsene i denne paragraf er forbudt.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan bestemme hvor meget høy forsyningsnemnda kan gi forbruker anvisning på å kjøpe. Forsyningsnemnda kan bare gi anvisning på de vilkår Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter.

II.

Forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940 gis følgende tillegg:

1. De anvisninger forsyningsnemnda har gitt i desember 1940 og januar 1941 på kjøp av høy skal bare gjelde for det kvantum forbrukeren har rett til å kjøpe etter hittil gjeldende dagsrasjoner, beregnet for tiden fram til 1 februar 1941. For øvrig er anvisningene ugyldige og må i tilfelle ombyttes med nye.

Levering av høy som er kjøpt mot slike anvisninger er forbudt for så vidt angår de høymengder som er beregnet for tiden etter 1 februar 1941.

2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene under punkt 1 eller av bestemmelser gitt i medhold av forskriftene for omsetning av høy av 23 september 1940.

III.

Denne forordning trer i kraft straks.

Punkt 1 i forordning av 22 oktober 1940 om tillegg til forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940 oppheves.

30 janr. **Forordning om legitimasjonsbevis.**

§ 1. Alle personer over 15 år som oppholder seg i riket, herunder på skip i norsk kystfart, er pliktig til å være i be-

sittelse av og til enhver tid å ha med seg og på forlangende 30 janr. av politiet å forevise legitimasjonsbevis med fotografi.

§ 2. Som legitimasjonsbevis etter denne forordning godkjennes gyldige norske og utenlandske pass, grenseboerbevis, passersedler til grensesonene, tjenestebevis for den tyske vernemakt og den tyske forvaltnings tjenestemenn samt tjenestebevis for norske offentlige tjenestemenn.

§ 3. Personer som ikke er i besittelse av noen av de i § 2 nevnte legitimasjonsbevis må innen 1 april 1941 skaffe seg legitimasjonskort utferdignet etter skjema fastsatt av Politidepartementet. Legitimasjonskortet utferdiges av politiet. For legitimasjonskortet betales kr. 1 som tilfaller statskassen. Utferdiges legitimasjonskortet av lensmannen betales kr. 0,50 som tilfaller ham.

§ 4. I Grensesone Øst og Grensesone Vest har bare grensesonebevis, passersedler til grensesonene, tjenestebevis for den tyske vernemakt og for den tyske forvaltnings tjenestemenn samt tjenestebevis for norske offentlige tjenestemenn gyldighet som legitimasjonsbevis.

§ 5. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 30 januar 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Forordning om forbud mot befraktning av 30 janr. utenlandske skip.

§ 1. Det er forbudt å slutte eller fornye frakttavle for utenlandske skip, andre enn tyske, uten samtykke av Statens skipsfartsdirektorat eller den det gir myndighet.

§ 2. Statens skipsfartsdirektorat kan fastsette nærmere forskrifter til gjennomføring av forordningen, således om plikt til å melde inngåtte eller tilsiktede frakttavler eller fornyelse av frakttavler, og til ellers å gi opplysninger. Direktoratet kan bestemme at samtykke etter § 1 ikke skal være nødvendig når det gjelder befraktning av skip i bestemt fart, skip av bestemt størrelse og bestemt type eller skip i fart med bestemt last.

§ 3. Den som med forsett overtrer denne forordning eller forskrifter som er gitt i medhold av den, eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

30 janr. Er overtredelsen skjedd under utøvelse av næring, kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Uaktsom overtredelse eller medvirkning til det straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Overtredelser etter denne paragraf er forseelser.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 30 januar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

30 janr. **Forordning om utnyttning av bein.**

§ 1. *Forordningens omfang.* Med bein forstås i denne forordning bein, beingryn eller beinavfall av landpattedyr.

Forordningen gjelder dog bare bein som eies av bedrift eller virksomhet, såsom slaktehus, slakterier, handlende, hoteller m. v.

§ 2. *Alminnelige bestemmelser.* Bein skal utnyttes til følgende formål og i den angitte rekkefølge:

1. Ekstrahering av fett. (§ 4).
2. Utvinning av lim og gelatin. (§ 5).
3. Opparbeiding til fosfatmel. (§ 6).

Det er forbudt å utnytte bein på annen måte enn bestemt i denne forordning. Bein må ikke brennes eller på annen måte ødelegges eller beskadiges, slik at de ikke kan utnyttes på den måte som her er bestemt.

Direktoratet for industriforsyning kan gi tillatelse til at bein anvendes direkte til revefôr.

§ 3. *Avlevering.* Eier av bein som ikke alt er behandlet etter §§ 4—6 plikter å tilby og avgi bein til en som har bevilling som nevnt i § 4 eller til oppkjøper eller innsamler snarest mulig etter at kjøttet er fraskilt.

Oppkjøper eller innsamler plikter å tilby og levere motatt bein til bevillingshaver så snart råd er.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at retten til oppkjøp, innsamling eller lignende av bein skal være avhengig av bevilling eller fastsatte vilkår. Bevillingstvangen kan gjøres gjeldende også for oppkjøp m. v. av bein som ikke omfattes av forordningen.

§ 4. *Avfetting.* Det er forbudt å ekstrahere fett av bein uten at den som ekstraherer har tillatelse av Direktoratet for industriforsyning til å drive sånn virksomhet. Tillatelsen som når som helst kan tilbakekalles, kan gjøres avhengig av vilkår. For bedrifter som ved ikrafttredelsen av denne for-

ordning allerede driver s  nn avfetting, kreves ikke bevilling 30 janr. f  r 1 mars 1941.

Bevillingshaver etter første ledd plikter å ekstrahere fett av alt mottatt bein. De avfattede bein må ikke inneholde over 1 % fett.

   5. *Utvinning av lim og gelatin.* Den som har ekstrahert fett etter å 4, skal snarest mulig etter avfettingen tilby og avgi beinene til en som kan utvinne lim eller gelatin eller selv foreta utvinningen. Mottakeren plikter å utvinne mest mulig lim eller gelatin av alt mottatt bein. Det er forbudt å drive slik virksomhet uten å ha meldt fra om det til Direktoratet for industriforsyning.

   6. *Opparbeiding av fosfatmel.* Den som har utvunnet lim eller gelatin etter å 5, skal straks etter utvinningen tilby og avgi beinene til norsk produsent av fosfatmel.    5, annet og tredje punktum, har tilsvarende anvendelse. F  r-beinmel skal være sterilisert og behandlet slik at overføring av smittsomme husdyrsykdommer fra denne vare er utelukket.

   7. *Reguleringsbestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at fett, lim, gelatin eller fosfatmel, utvunnet eller produsert av bein, helt eller delvis skal avstås til den k  per departementet anviser.

Er det ingen bevillingshaver etter å 4, første ledd, eller produsent av lim, gelatin eller fosfatmel som vil overta beinene, skal tilbydereren straks melde fra til Direktoratet for industriforsyning som gir anvisning på hvor beina skal leveres og kan gi bevillingshaver eller produsent pålegg om å motta beina mot å gi den betaling Prisdirektoratet til enhver tid har bestemt.

   8. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger, kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning og gi kontrollbestemmelser eller andre utfyllende bestemmelser.

   9. *Straffe- og inndragingsbestemmelser.* Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen, medfører straff og inndraging på samme måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917    8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

   10. *Ikrafttreden.* Denne forordning trer i kraft 1 februar 1941.

Oslo 30 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

30 janr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes som gjeldende inntil videre den av Bodø bystyre i møte 18 desember 1940 vedtatte nye vedtekt til bygningslovens § 48 for Bodø, dog slik at punkt 11 i vedtekten sløyfes.

Vedtekten lyder deretter så:

ikke
Bedt
ut. utk
leien
1. Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted med mindre det til og, hvor dette kreves av bygningsrådet, også langs eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate og i tilfelle forsynt med godkjent kloakk. Det kan dog kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau, eller at gaten skal forsynes med kloakk av større dimensjoner enn 305 mm diameter. Når offentlig interesse tilsir det kan det kreves at kloakken gis større dimensjoner, men de hermed forbundne merutgifter må i så fall utres av kommunen.

2. Gate eller fortau som er opparbeidet og kloakk som er anbrakt av bygningseier i henhold til bestemmelsene i vedtekt til bygningslovens § 48, punkt 1, blir fra den tid arbeidet er fullført og godkjent å vedlikeholde av kommunen. Gategrunn og kloakken skal da samtidig uten vederlag overdras til kommunen.

3. Grunneier eller fester (på de i bygningslovens § 50 omhandlede vilkår) som har oppført eller oppfører bygning på eiendom langs hvilken kommunen etter nærværende vedtekts ikrafttreden har opparbeidet gate eller offentlig plass med eller uten kloakk, skal erstatte kommunen dens utlegg.

4. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten. Ved fordelingen blir den gatestrekning hvis opparbeidelse er foretatt på samme tid å betrakte som en enhet.

5. Grunneiernes forpliktelse med opparbeidelse som foretas etter vedtektsens ikrafttreden skal ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 20 m og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 millimeter diameter.

6. Såfremt gaten kun kan bebygges på en side skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

7. Den grunneier som på det tidspunkt da gaten er opparbeidet har bygget eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra den ny-anlagte gate, skal erlegge sin del av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer, mot at det svares 5 av hundre

i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp; for 30 janr. andre grunneiere regnes denne frist først fra det tidspunkt da det begynner oppførelsen av sånn bygning.

8. De om opparbeidelse av gater gjeldende regler befølges også når eldre vei inngår i regulert gate.

9. Med hensyn til den erstatning som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser blir det ved kommunen å avholde fornøden tinglysing til anførsel på vedkommende eiendoms folium i panteregisteret.

10. Når særlige grunner foreligger kan ordføreren frafalle helt eller delvis den kommunen etter foranstående bestemmelser tilkommende erstatning.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

30 janr.

I tiden fra og med 1 november og til utgangen av april måned er det i Sør-Odal og Grue herreder, Hedmark fylke, inntil videre tillatt å bruke gift til fangst av rovdyr.

Innen 1 mai må giften samles inn og tilintetgjøres.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes etter § 32 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899.

Forordning om utdeling av kunstnerstipend. 31 janr.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, 2 ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Utdeling av stipend eller understøttelse av offentlige legater eller fond som er opprettet til fordel for kunstnere (herunder malere, billedhuggere, arkitekter, komponister, musikere, sangere, forfattere, skuespillere, journalister), kan bare skje etter godkjenning av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Departementet forbeholder seg å fastsette at denne regel også skal gjelde visse ikke offentlige legater eller fond til fordel for kunstnere.

§ 2. Begrunnet forslag til utdeling skal forelegges departementet av vedkommende utdelingsmyndighet (legat- eller fondsstyre).

Departementet kan påby en annen fordeling såfremt det finner:

1. At forslaget ikke er i samsvar med legatets eller fondets formål, eller
2. at det ikke ligger en saklig vurdering til grunn for forslaget.

- 31 janr. § 3. Den som overtrer bestemmelsen i denne forordnings § 1 straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Oslo 31 januar 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

- 31 janr. **Forordning om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere.**

I.

Driftskredittkassen for mindre jordbrukere skal under utlånsvirksomheten fortsatt følge reglene i lov av 16 juli 1936 med disse endringer og tillegg:

1. Styret i Driftskredittlaget kan tilstå et medlem en medlemslot utover de vanlige 7 lotter for hvert fulle 10 mål dyrket jord som han har utover 30 mål. Et medlem kan ikke ha mer enn 15 lotter i alt etter denne regel.

2. Et medlem kan uten hensyn til størrelsen av eiendommen tilstås inntil 15 tilleggslotter når det gjelder lån til kjøp av større driftsmidler som vil bli til nytte også for andre medlemmer i laget. Nærmere regler fastsettes av styret i Driftskredittkassen.

3. Driftskredittkassens styre kan godkjenne lag med ned til 6 medlemmer når laget bare skal yte lån til kjøp av driftsmidler som 2 eller flere medlemmer skal eie og bruke i fellesskap.

4. I særlige tilfelle kan lån ytes med en avdragstid av opptil 14 halvårige terminer. For lån til kjøp av såvarer og kunstgjødsel som er utbetalt før 1 januar det året det innkjøpte skal brukes, kan avdragstiden settes til 11 måneder.

5. I særlige tilfelle kan Driftskredittkassen yte lån på opptil 100 prosent av kjøpesummen, når det blir stillet fullgod sikkerhet for lånet.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1943. Reglene i avsnitt I punkt 1, 2, 4 og 5 gjelder også for lag som allerede har fått sine vedtekter stadfestet, uten hensyn til om disse har motstridende bestemmelser.

III.

31 janr.

Administrasjonsrådets vedtak av 9 mai 1940 om bestemmelser vedrørende Driftskredittkassen for mindre jordbrukere oppheves.

Oslo 31 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

31 janr.

Med dette approberes som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møte 19 desember 1940 vedtatte endring i vedtekt til byplanen for strøket mellom Rogalandsgata og Lagårdsveien fra Muségata til bygrensen i Stavanger.

Endringen lyder så:

Ingen tomt må bebygges med mer enn $\frac{1}{5}$ av sitt areal og intet hus tillates innredet for mer enn to familier.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

31 janr.

(Jfr. lov om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer av 21 juli 1916.)

1. Soppene *Phaeocryptopus Gaeumanni* (Rohde) petrak, *Rhabdocline Pseudotsugae* Sydow, *Cronartium ribicola* J. C. Fischer og *Didymascella thujina* (Dur.) Maire, skal inntil videre anses som farlige for planter, busker og trær.

2. Innførsel av levende planter og plantedeler (unntatt frø) av douglasgran (*Pseudotsuga taxifolia*), weymouthsfuru (*Pinus strobus*) og alle arter av slekten *Thuja* skal være forbudt.

3. Eiendomsbesittere eller besittere av grunn er forpliktet til etter pålegg av Landbruksdepartementet eller den som dette måtte bemyndige til det, straks å tilintetgjøre planter (herunder trær og busker) som er angrepet av eller som en frykter for blir angrepet av en av de ovenfor nevnte farlige sopper.

4. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

31 janr.

Det fastsettes for Vardal herred, Opland fylke, slike fiskeregler:

A. Mjøsa.

1. Alt fiske unntatt lågåsildfiske er forbudt fra og med 1 september til og med 14 oktober.
2. Det er forbudt å bruke

- 31 janr.
- a) Bundne redskaper med mindre maskevidde enn 32 mm i våt stand. Maskevidden er likevel fri ved lågåsild- og krøkefiske og i håv som hjelperedskap.
 - b) Lyster og dobbelt lagte draggarn.
3. For fiske med bundne redskaper som er i bevegelse under fisket gjelder dessuten særlige fiskeregler for hele Mjøsa.

B. Mjøsas tilløpselver så langt som fisk går fra Mjøsa.

- 1. Alt fiske er forbudt fra og med 11 september til og med 14 oktober.
- 2. Det er forbudt å bruke
 - a) Bundne redskaper med mindre maskevidde enn 32 mm i våt stand, håv som hjelperedskap unntatt.
 - b) Lyster, kurver, bøtter og lignende redskaper.
 - c) Sløer, teiner, mjøler og lignende redskaper med mindre spileavstand enn 35 mm. Slike redskaper av bundet vev er helt forbudt. Sløer skal være forsynt med kum i vann med loddrette spiler så undermåls fisk slipper like ut i vannet.
 - d) Krokredskaper.
 - e) Bestemmelsene under c) og d) gjelder ikke for fangst av harr, vederbuk, åbor, mort og laue om våren.
- 3. Avdemming av vassdrag i fiskehensikt er forbudt.

C. Resten av herredet.

- 1. Elver og bekker.

Alt fiske unntatt stangfiske er forbudt hele året. Stangfiske er forbudt fra og med 10 september til og med 30 september.
- 2. Sjøer, vann og tjønn.
 - a) Alt annet fiske er forbudt enn fiske med stang, dregg (sluk), oter, settegarn, teine og ruse.
 - b) Settegarn, teine og ruse må ikke anbringes nærmere elveos enn 200 meter i tiden fra og med 10 september til og med 30 september.
 - c) Settegarn skal ikke ha mindre maskevidde i våt stand og teine og ruse ikke mindre spileavstand enn 32 mm.

D.

Brudd på disse regler straffes etter loven.

E.

Disse regler trer i kraft 15 februar 1941 og gjelder inn- til videre. Samtidig oppheves kongelige resolusjoner av 5 juni 1908 og 29 april 1921 og høyeste resolusjon av 25 mai 1886 for så vidt angår Vardal herred.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.) 31 janr.

I.

I Forsyningsdepartementets bestemmelser av 27 juni 1940 om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel gjøres følgende forandringer:

1. Punkt 13 og 16 under C «Til industrielle bedrifter, gassverker og dampskipsselskaper» utgår.
2. Som nytt punkt D med overskrift «Forbud mot bruk av brensel i strid med formålet» tilføyes:

«Det er forbudt for den som har fått utlevert brensel etter disse bestemmelser å bruke det til andre formål eller på andre steder enn bestemt eller forutsatt for utleveringen eller å overdra det til andre uten samtykke fra den som har gitt utleveringstillatelse.»

3. Som nytt punkt E med overskrift «Straff og inndraging» tilføyes:

«Overtredelse av disse bestemmelser eller av bestemmelser gitt i medhold av dem kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940.»

II.

Forordningen trer i kraft straks.

Forordning om tjeneste i regimentet Nord- 1 febr.
land.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes følgende etter samråd med de konstituerte statsråder for Kirke- og undervisningsdepartementet og for Sosialdepartementet:

§ 1. Mindreårige trenger ikke samtykke fra foreldre eller verge for å ta tjeneste i regimentet Nordland.

§ 2. Bestemmelsene i lov om norsk statsborgerrett av 8 august 1924 § 8, første punktum, kommer ikke til anvendelse når tysk statsborgerrett erverves som følge av tjeneste i regimentet Nordland.

§ 3. Arbeidstaker som har tatt tjeneste i regimentet Nordland, kan uten hinder av andre bestemmelser i lov eller avtale si opp arbeidsavtalen med en frist av 8 dager.

Har den som har tatt tjeneste i regimentet Nordland ervervet bestemte rettigheter overfor syketrygd, arbeids-

1 febr. ledighetstrygd, fagforening eller faglig understøttelseskasse, beholder han disse.

§ 4. Forskrifter om særskilt adgang for den som har tatt tjeneste i regimentet Nordland til å oppnå vitnesbyrd om bestått eksamen artium eller annen eksamen uten hinder av bestemmelsene i skolelovgivningen, vil bli gitt av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 5. Bestemmelsene i straffelovens § 133 finner ikke anvendelse på verving til regimentet Nordland.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks og får anvendelse også på tjenesteavtaler som er sluttet tidligere.

Olo 1 februar 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

1 febr. **Forordning om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41.**

Med hjemmel i forordning av 15 januar 1941 om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet bestemmer Landbruksdepartementet:

§ 1. Det er forbudt:

1. Å kjøpe eller bruke annet enn avfallsvirke til wallboard-fabrikasjonen.
2. Å kjøpe eller bruke tømmer og kubb av gran, samt furu virke egnet til skur, til sulfatfabrikasjonen. Forbudet gjelder også tømmer fra bedriftenes egne skoger.
3. Å skjære, selge og kjøpe midtmålstømmer av gran til skur.
4. Å kjøpe og bruke granbattens kl. I og II til cellulosepapir- og tremassefabrikasjon.
5. For sagbrukene å kjøpe og bruke granbattens kl. III.
6. Å skjære i ubarket stand skurtømmer som heretter hogges. Barket bakhon som ønskes solgt skal først tilbys til industriell foredling.

Landbruksdepartementet kan i særlige unntakstilfelle dispensere fra de forbud som er nevnt i denne paragraf.

§ 2. Det er forbudt å anskaffe og lagre (hamstre) tømmer i spekulasjonsøyemed. For å kontrollere at dette forbud overholdes kan Landbruksdepartementet kreve opplysninger om behov for og beholdning av tømmer hos bedrifter eller enkeltpersoner. Finner Landbruksdepartementet at det er lagret (hamstret) tømmer i spekulasjonsøyemed kan det gi vedkommende bedrift eller enkeltperson påbud om hvorledes det lagrede (hamstrede) kvantum skal disponeres.

§ 3. Alle tømmersalg foretatt i inneværende driftsår og før 7 februar 1941 skal for registrering til offentlig bruk av selgeren innmeldes til nærmeste tømmersalgsforening innen 15 februar 1941. Plikt til innmeldelse innen sistnevnte dato gjelder også for tømmer som bedrifter eller enkeltpersoner i inneværende driftsår har tatt eller akter å ta fra egne skoger til foredling ved eget anlegg.

Tømmer som skal selges i inneværende driftsår men som er usolgt pr. 7 februar 1941 plikter selgeren innen 15 februar 1941 å innmelde til salg gjennom nærmeste tømmersalgsforening.

Innmeldelse etter denne paragraf skal foretas selv om selgeren eller skogeieren ikke er medlem av tømmersalgsforeningen.

I distrikter hvor det ikke er tømmersalgsforening bestemmer Landbruksdepartementet hvordan innmelding skal skje.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og av pålegg gitt i medhold av den straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 februar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning om opprettelse av Norges tekstilstyre. 1 febr.

§ 1.

1. Det opprettes et Norges tekstilstyre. Tekstilstyret har til oppgave å gjennomføre regulering av innførsel, fremstilling og fordeling på bedrifter og handlende av tekstilråstoffer eller varer fremstillet av slike stoffer etter nærmere bestemmelser som Direktoratet for industriforsyning gir. Ved disse bestemmelser gjøres ingen endring i den bestående valutaregulering ved vareimport.

2. Som tekstilråstoffer i samsvar med punkt 1 regnes:

- A. Bomull (rå, kardet, kjemmet, bleket, farget) samt bomullsavfall.
- B. Lin, hamp, jute, sisal, manila, kokos og andre vegetabiliske spinnestoffer (rå, røstet, brukket, heklet, bleket farget) samt avfall.
- C. Ull av enhver art, samt andre animalske spinnestoffer, f. eks. alpaka, kasjmirull, kamel-, geite-, angora-, kanin-

1 febr. hår osv. (rå, vasket, kjemmet, farget, bleket) samt avfall og noils.

D. Cellull og cellullvarianter.

E. Kunstsilke av alle slag.

F. Silke og silkeavfall.

G. Opprevde spinnestoffer av enhver art.

§ 2. Norges tekstilstyre ledes av et råd i samsvar med forskrifter gitt av Direktoratet for industriforsyning. Rådets medlemmer oppnevnes av Forsyningsdepartementet. Rådet velger selv sin formann.

§ 3. Utgiftene med driften av Norges tekstilstyre dekkes ved avgifter.

§ 4. Norges tekstilstyre har rett til å innhente oppgaver i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for Direktoratet for industriforsyning, og enhver plikter å gi oppgaver i samme utstrekning som når oppgave forlanges av direktoratet.

§ 5. Personer som er knyttet til Norges tekstilstyre, skal ha taushetsplikt om de ting de får kjennskap til i forbindelse med virksomheten.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 7. Straffe- og inndragningsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse for den som gir uriktige eller mangelfulle opplysninger eller oppgaver etter § 4 eller unnlater å gi opplysninger eller oppgaver, som overtrer § 5 i denne forordning eller forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av § 1 eller § 6.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 februar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. J o h a n n e s s e n.

R. J. Fuglesang.

Rettelse.

Side 108. Forordning om omsetning av fisk fra bil. I nest siste linje av § 2 skal istedenfor «annet ledd» rettelig stå: tredje ledd.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.